

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Nani (Țaner),
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bologan Marcel
împotriva Nadejdei Nani cu privire la partajarea averii comune în devălmășie,
stabilirea cotelor părți și încasarea contravalorii cotei părți din automobil și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2017, Bologan Marcel a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Nani prin care a solicitat partajarea averii proprietate comună în devălmășie a soților, prin determinarea în proprietate comună pe cote-părți și anume, a câte ½ cotă parte din automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX lui Bologan Marcel și Nani Nadejda și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu Nani Nadejda din 12 septembrie 2010 până la 04 iulie 2016, data la care căsătoria dintre părți a fost desfăcută. Fiind în relații de căsătorie cu Nani Nadejda din surse comune a soților au procurat automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX anul producerii 2006. După desfacerea căsătoriei partajarea automobilului pe cale amiabilă nu a fost posibilă.

A indicat că, la 27 septembrie 2018, Nani Nadejda a vândut automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul producerii 2006, și a însușit personal venitul din vânzarea bunului, fără al partaja.

A solicitat admiterea acțiunii, partajarea averii proprietate în devălmășie a soților, cu determinarea în proprietate comună pe cote-părți egale și anume: ½ cotă-parte ce constituie dreptul de proprietate asupra automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, reclamantului Bologan Marcel, ½ cotă-parte ce constituie dreptul de proprietate asupra automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, pârâtei Nani (Bologan) Nadejda.

Ulterior, la 17 ianuarie 2019, avocatul Spoială Vladimir în interesele lui Bologan Marcel a depus cerere privind înlăturarea neajunsurilor în care a notat că solicită încasarea sumei în valoare de 50 000 lei, ceea ce constituie ½ cotă-parte

din valoarea totală a automobilului obținut în timpul căsătoriei și nu solită transmiterea în proprietate a întregului bun (f.d.37-38).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2019, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Nani Nadejda în beneficiul lui Bologan Marcel, ½ cotă parte din contravaloarea automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării 2006, obținut în timpul căsătoriei și înstrăinat după desfacerea căsătoriei de către Nani Nadejda, în sumă de 4000 lei. S-a încasat din contul Nadejdei Nani în beneficiul statutului taxa de stat în sumă de 150 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.74, 78-82).

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de avocatul Spoială Vladimir în interesele lui Bologan Marcel. S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, emisă la 23 aprilie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre după cum urmează: s-a admis cererea depusă de avocatul Spoială Vladimir în interesele lui Bologan Marcel. S-a încasat de la Nani (Bologan) Nadejda în beneficiul lui Bologan Marcel o sultă în valoare de 50 000 (cincizeci mii) lei, cheltuielile, legate cu achitarea taxei de stat în prima instanță în sumă de 1563 lei și cheltuielile, legate cu achitarea taxei de stat în apel în sumă de 1053 lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că prin prisma dispozițiilor art. 371 alin.(1) Cod civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019), care prevede că, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sânt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.

În raport cu norma invocată, instanța de apel a reținut că orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie, până la proba contrară. O prevedere similară este prevăzută și în art. 19 alin. (1) Codul familiei, potrivit căruia, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sânt supuse regimului proprietății în devălmășie.

În conformitate cu art. 20 alin. (1), (3) și (5) Codul familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sânt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți. Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanța judecătorească este în drept, în baza cererii soțului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Prin prisma celor relatate supra și a normelor de drept material citate, instanța de apel a constatat cu certitudine că bunul mobil, automobilul de model XXXXX, a fost dobândit în timpul căsătoriei de către ambii soți, constituind proprietatea comună în devălmășie a părților, însă având în vedere că automobilul a fost înstrăinat de către Nani Nadejda, regimul juridic asupra venitului din vânzarea automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX,

anul fabricării 2006, urmează să fie determinat ca regim de proprietate comună în devălmășie a soților.

La 17 martie 2020 și ulterior la 20 martie 2020, Nadejda Nani (Țaner) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, mai mult ca atât instanța de apel a examinat superficial cauza și nu și-a motivat soluția sa.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 februarie 2020, astfel cererea de recurs declarată la 17 martie 2020 de către Nadejda Nani (Țaner) este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 14 mai 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.191), iar potrivit avizelor de recepție recursul a fost recepționat de către avocatul Spoială Vladimir în interesul lui Bologan Marcel la 28 mai 2020 și de către Bologan Marcel la 20 mai 2020 (f.d.192-193).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimații nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nadejda Nani (Țaner).

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nadejda Nani (Țaner).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru